

പ്രദേശം

പുറത്തു മഞ്ഞു കൊണ്ടല്ല ആ കൗതുക വിചാർ - മനുഷ്യനെ നീ-
യില്ല. കടലാസിന്റെ അരികിൽനിന്നു പിറകേറി - ഉപേക്ഷിച്ച്
ശുദ്ധീകൃത വിരലുകളിലേക്കു പടർന്നിരിക്കുന്നു. ആ കത്തിലെ
ഒരോ വരിയും - വരികളിലെ ഒരോ അക്ഷരവും - അങ്ങനെ
വിറയ്ക്കുകയാണെന്ന് തോന്നി; കിട്ടുകിടെ വിറയ്ക്കുന്നു.

എന്തിനായിരുന്നു ഇത് ? എന്ത് ?

പുഴരെ പട്ടണ വർഷങ്ങൾക്കുമേൽ - ഇത്ര തണുത്ത വിസ്മയനീർ -
കനം കൂറാത്ത ഇത്ര കടലാസും , അതിലെ കൂറെ അക്ഷര -
-ങ്ങളും - വരമ്പുകളിൽ നന്നാത്ത ഒരു പാട കെട്ടി പിടിക്കുകയാ -
-ണെന്ന് നെഞ്ചിടിച്ചോടെ അന്തർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു -

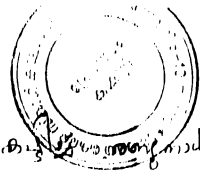
- മൃഗങ്ങൾ വന്നെന്ന് വിചാരിച്ച ഭക്തകൃത്യുടെ ചങ്ങലകളുകൾ
അഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു ...

അന്ന് മൃഗങ്ങൾ തിരച്ചിട്ടിട്ടില്ല, വെളിച്ചിലേയ്ക്ക് വന്നത് കാലിപ്പിതൃമാല
കോലാപിലങ്ങൾ കേട്ടായിരുന്നു. വാനിൽ പ്രയാസപ്പെട്ടു തുറന്ന് -
നെഞ്ചു കൂട്ടമർത്തി - പ്രാസം തിരട്ടി പുറത്തേയ്ക്ക് വന്നപ്പോൾ -
കാഴ്ച തെളിഞ്ഞു: - മൃഗങ്ങൾ കൂട്ടമന്ത് കൂട്ടമാണ്.

ദോഷ കാട്ടി ചിരിച്ചു : " വെളിച്ചാൻ കാലത്തോ ഇറങ്ങി വന്നോ ?

എന്താ - ഇത്ര പട്ടണങ്ങൾ ? "

"പൂർ - മുന്നോട്ട് (കിന്യമുണ്ണാനേ...)"

10. മനോഹരകൃഷ്ണനോക്കി. പരിചാസ് - ഉനി കൃഷ്ണമണിനാഥകൃഷ്ണ

കാടോഴേയ്ക്കും കൂടൻ പടിയ്ക്കു കയറി, അന്ദി അയിലേയ്ക്കു
ചടങ്ങിരിന്നു. കൂടെ വന്ന 'ചൊടി' പിള്ളേരൊരനെ ചിന്താ-
നകായോ ഉറക്കെ പൂലമ്പിറകാൻ തിരികെപോയി.

"കൂട്ടേടനിത്ര നെല്ലേ ചിന്താ - നേരെ ചൊടിപടൻ
വെട്ടുന്നിട്ടെത്ര നേരായി..."

കൂടൻ നെട്ടിങ്ങിരുന്നുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"അറിയില്ല കൂട്ടേ - ഉറങ്ങിപ്പോയി - രാത്രി കലിഞ്ഞൊരു
ഘൃഷ്ണ നടത്തി..."

"എന്ത്?" കൂടൻ കണ്ണു മിഴിച്ചു.

"അതേന്ത് - കുറേനാലം കൂടി ചേർത്തുവെച്ചാൽ
കലിതയ്ക്കു ഘൃഷ്ണി.."

"എന്നിടത്തേ എ."

താൻ വല്ലാത്തൊരു ചിരി ചിരിച്ചു. എനിട്ട് കൂട്ടേനേപ്പോലെ
കൃഷ്ണിയ കൂടൻ - ഭ്രാന്തകൂടി കൂട്ടി - അറിയിച്ചു:-

"അതേപ്പോ തന്നെ കീറി, പള്ളേ കൂട്ടുന്നില്ലേ -"

കൂടനെന്ത് മൂലം കെട്ടി: - "അതെന്നുട്ട - കൂട്ടേടനെന്ത്
കലിതയൊരനെ വായികൊന്നു കൂടൻ 'കാലം' വന്ന
കാണില്ലേ എ."

എന്തും മറ്റും ഹി പഠയാനാണ്. ?

കൂട്ടൻ അരദിത്തിരിതിന്നിന്നും ചാടിയിരിക്കുന്നു

"അപ്പോഴാണ് കൂട്ടന്മാർ - നാമക ഭരണത്തിന്"

പ്രത്യേകം - ഉം എ "

പിന്നെ അവർക്ക് സുഖോപാധി നഷ്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു തോന്നി.

വിശ്വ ഉജ്ജ്വലമായ അലച്ചു നവരൂപമേഖലയിൽ ഉപയുക്തനെന്ന
അനുഭവത്തിൽ ഉജ്ജ്വലിച്ചു - അവൻ ചുറ്റും വരുംകൂട്ടിച്ചു.
ഇടയ്ക്ക് നാശിച്ചു മൂടി നാരിക പരമത്തെ വലിച്ചു -

- "ഏയ് - ചെക്കാ - മാറ്റിയോ!"

മേലേക്കായി - കലപിക്കാൻ നോക്കി. (കൂട്ടൻ നോക്കി - അങ്ങനെയോ
ദാഹം -) മോശിത്തമേനിയിൽ കിടന്ന നന്നത്തെ തോക്കത്തോടു
മുഖത്തോടു ശീരി - ഉജ്ജ്വലിച്ചു പേടിപ്പിച്ചു കായി -

- "അതിലാൻ! നീയാനിത് - രണ്ടിടെ അപ്പോഴായിട്ടുണ്ടു എ "

സഹിതകൂട്ടൻ കൂട്ടനെ തക്കമിട്ടുമാറ്റി - ഉടനെ പ്രയാസപ്പെട്ട് -
നന്നെപ്പോലിത്തൻ ചുറ്റും തുടങ്ങി.

അപ്പോഴേക്കും മരിച്ചിട്ടു വീടകന്ന പൂവും പൂക്കുവെച്ചും
മരണ സന്തോഷത്തിൽ കൂട്ടൻ ഒരു വിഡ്ഢിത്തം -
പേലേ തന്നെ വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുപോയി. അപ്പോൾ -

സുസ്വതയോടെ - അവൻ കരയിച്ചിരിക്കുന്ന അരദിത്തിരി
കിടലേയ്ക്ക് ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

രാശിയിലെ വല്ലാതെ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു -

അനാലും കൂട്ടൻ അങ്ങനെയൊന്നിട്ടുപോയിട്ടുണ്ട് - ഒരു
പർവ്വതത്തെ തോന്നി. ഉപദിശിതമെന്ന മിടുക്കൻ

മരിച്ചായിരുന്നു - അവൻ കരച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു -

വർണ്ണന വാരിച്ച സുരപ്പിൻ തടവിതൊണ്ട്
 ഉണ്ണലപ്പോൾ പ്രഭാതം പൊട്ടി നിറഞ്ഞുപോയി
 വികരമാനുഭവം തോന്നി.

ചുറ്റിലും വെളിച്ചമുണ്ട്; കൂടാതെ പാവകയ്യേ തുമ്പികയ്യേ...
 ഉണ്ട്; വലിയ വൃക്ഷങ്ങളുണ്ട് - പക്ഷർ നീസുകിടഞ്ഞു
 മീട്രിന്റെ ഉറുമ്പ് - ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത വല്ലാത്ത
 ഘടനയെ ഉറുമ്പു തോന്നി.

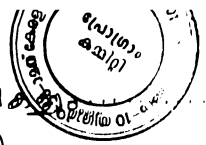
ഒറ്റയ്ക്കിരിക്കുമ്പോൾ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളുടെ ചിരകടി കേൾക്കാ
 അതിൽ നവരസങ്ങളുടെ ഒരു പുഴയൊഴുകുന്നു... തോന്നിയ-
 തൊരക്ക ശരിയാണ് - ജീവിതം ഒരു തീവണ്ടിയാത്രയാണ്.

പുഴയെ പതുക്കെ - ശാന്തമായി അത് നീങ്ങിയേക്കാം. ചിലപ്പോൾ
 മലനിരകളിലൂടെ ഉയർന്നു താഴ്ന്നു - ചിലപ്പോൾ
 പുകരൂപി - കുകി അലറി...

ആ തീവണ്ടിയാത്രയിൽ പലരെയും കണ്ടുമുട്ടാം. ചിലർ
 പകി വഴിയിലെ ബ്ലോക്കുകളിൽ ഉറങ്ങിയോടേക്കാം -
 (അവരെ കാണുന്ന കാരണമെന്നാണിതെന്നു പിന്നെ കഴിയൂ -
 നീറ്റിൽ ചാരി - കണ്ണടച്ചിരുന്ന 'കാലം' എന്ന്
 പറയുക മാത്രം മനസ്സു സാധ്യം.)

ജീവിതം ഒരു തീവണ്ടിയാത്രയാണ് - ചിലപ്പോൾ കടന്നുപുറന്ന
 നൂലാമാലകളുടെ തീവ്രമായ ഭംഗം വന്നുയും, ആനന്ദ
 നിറം ഉറങ്ങുകിടക്കുന്ന ചില കിടപ്പുകാരും -
 കുറ്റബോധങ്ങളും - നഷ്ടനേതങ്ങളും -

ഗണ്ഡാമാലിരിക്കാം വാൻഡയുടെ അടുത്തു
 ദുരതിന് വല്ലാത്ത മൂർച്ഛിതമാകുന്നതിനുള്ള
 നന്ദിയാണിത് ?!

ചെറിയ നസാധിരിന്നു - നെൽ പാടങ്ങളും ,
 മലകളും കൃഷി ക്ഷേത്രങ്ങളും , താലൂക്കുകളും ,
 കർമ്മം തിരുത്തുന്നതിനായിരിന്നു - മില നേട്ടങ്ങളും -
 നഷ്ടങ്ങളും - ജീവിതകാഴ്ചകൾ പലതും അറിഞ്ഞതും
 അവിടെ വെച്ചായിരുന്നു. പിന്നെ മിന്നുകളെ. അത് കഴിഞ്ഞ്
 കൃഷിക്കാലുകൾ. (ഒരൊരു മല്ല - മൂന്നു മൂലയി-)
 അതായത് മൂന്നു ഉള്ളികൾ...

അവനെയെ - അവനെയെ - ഇപ്പോൾ എവിടെയാണ് ?

അത്രയും മായപ്പോഴേക്കും മേൽമുഖങ്ങൾ പൊടി. നെത്തിൽ
 പേരിയത്തെ ഒരു കനം - പക്ഷേ, കരളിൽ വരുന്നില്ല.

അവനെയെ - ഇപ്പോൾ എവിടെയാണ് ?

രാവനിയോടും എല്ലാ മൂറിയെ പണിയേക്ക് - വികർമ്മലിച്ച്
 വരുന്ന ഒരു അച്ഛനെ മേൽ കണ്ടിരിക്കാം. അവരുടെ
 സ്വപ്നങ്ങളും - അപ്രാപ്യങ്ങളും - നിറവേറ്റിയെടുക്കുന്ന
 ഒരു വിനാലമെന്റ് മേൽ കണ്ടിരിക്കാം. അവർക്കു
 മുന്നിൽ ചോരകുടി - നിൽക്കുന്ന അച്ഛനെയും
 കണ്ടിരിക്കാം. പക്ഷേ അവർ വളരുന്നോണം .
 അല്ലെങ്കിൽ വളർന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടും - ഒരോ കഷ്ടപ്പാടി-
 നീടേക്കും 'എന്റെ മേൽ' എന്നു സ്വപ്നങ്ങൾ നൊക്കുകയോ
 ഒരു പിതാവിന്റെ ഹൃദയം അവർ കണ്ടിട്ടുണ്ടാകാതെ
 ഉള്ള - അവർ കണ്ടിട്ടു - കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ .....

അന്നത്തെ പിതൻ അന്വിലോമൻ കല്പിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് - 'വൃദ്ധി'യിൽ അതുകാരനെ നക്ഷത്രങ്ങളെ നോക്കി. 'വൃദ്ധൻ ഭദ്രാണ കാടി - അൻ 'വൃദ്ധ'യെ നോക്കി ചിരിച്ചുകാടി. പിന്നെ ഏകാന്തതയുടെ മരവിപ്പിലും - അതേത്തന്നെ ചുമരുകളുടെ കരിന്യത്തിലും - ദോഷങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളിൽ ലയിച്ചു - വൃദ്ധൻ ഉണങ്ങിപ്പോയി.

അന്നു രാവിലെയും വൃദ്ധനെ ഉണർത്തിയത് കുട്ടനാമിരുന്ന.

" കുട്ടേട്ടനേ കുട്ടൻ വന്നു - കുട്ടേട്ടൻ ഉണർന്നില്ലാ - "

വൃദ്ധൻ ചടങ്ങെത്തിച്ചു; നിട്ടിച്ചുമച്ചു. തൊണ്ടുശ്ശിയിൽ ചെറിഞ്ഞ ഞെരയിൽ - ഭയനിയമായി തൊട് - കപം നിട്ടി രൂപി കളഞ്ഞു.

കുട്ടനേ മൃഗത്തെ പ്രസാദം കൊടുത്തു.

" എന്താണ് - നെന്തെ മോലം കറുത്തിട്ട് ? "

" ആ.. "

" ഓ - എന്തുപറ്റിന്ത് ? - "

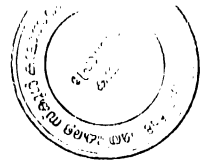
" ആ - ഓ - എന്തിനായില്ലാ - "

" അതെന്ത് കുട്ടാ - ? "

" ആ.. "

വൃദ്ധൻ വല്ലാതെ വിസ്മയം ചൂട്ടിച്ചു: - " പറ - എന്തുവന്നി. വല്ലാതെ എരിച്ചുനേലും അടിചിറന്നി ഡിടോ. ? "

300 വിനോദകാവ്യങ്ങൾ. പിന്നെ, ഒരു പൊതു-
വീരൻ. പൊതികാവ്യങ്ങൾ.

രാജവരമ്പുപോയി :-

"എന്തായാലി ഴ"

"നാൻ പോയ്യാൻ..."

"എവിടേയ്ക്ക് ഴ"

"നാൻ കൂട്ടാൻ..."

"എവിടേക്കെന്ന് ഴ"

"നാൻ കൂട്ടാ..." - പിന്നെയും കരച്ചിൽ.

മനസ്സു തണുത്തു. അതുകൊണ്ട്, ഈ ദുരൂഹമായ കാലത്തു
കൂട്ടാൻ - അങ്ങേ തമ്പാട്ടിലെ നായന്റെ വിട്ടിലി പണിയെടു
ക്കുന്ന നാണിത്തട്ടയുടെ ബന്ധമാണ് - കൂട്ടൻ. പോകുക
മാണെന്ന്..... പറയാം!

"എവിടേയ്ക്ക് ഴ" മരമുഖം ചോദിച്ചു.

"
ബന്ധം കൂട്ടൻ"

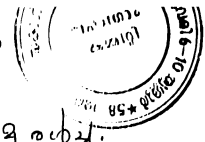
"~~അപ്പോൾ~~ അപ്പോൾ കൂട്ടൻ!"

"കൂട്ടൻ എന്ന കാനിട!" - പിന്നെയും വിരൂപൻ.

വിട്ടിലിപ്പോയി. അതൊക്കെയാണ് അന്നു വിട്ടിലിപ്പോകുന്നത്!

"പോട്ടേ. കൂട്ടൻ. ചെല്ല!"

മറ്റുനീതൻ്റെ അംഗീകാരമില്ലാതെ ഒരു മുറിയിൽ
 നിന്നുപോകുന്നതും തരം തരം കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ
 പറ്റിപ്പോകാൻ ചിലപ്പോൾ ; കടവാവയലുകളുടെ മുറുപ്പ്.
 അതിനൊക്കെ മുകളിൽ ഇടവിട്ട് കേൾക്കുന്ന
 ഒരു അടങ്ങിയ നൊമ്പരം.

പുസ്തകം മുറുക്കുപോയി - നൊമ്പരം മാത്രമുള്ള കൂട്ടാൻ
 ഇട കൂട്ടി. എനിക്ക് - ജീവിതസായം ക്ഷാലത്തിന്റെ
 ഒരു പാടുകൊണ്ട് ചേർന്നു. ഇട 'സ്റ്റേജിൽ'
 വീണ്ടും വിടപിരിയുകയാണ്..

കുട്ടൻ്റെ വാ തുറന്നു :- " കുട്ടേട്ടാ - പോയാ "

" ഉം - "

" ഇനീ കാണാം. "

" ഉം - "

പോകാൻ നേരം പുസ്തകം മുറുക്കിത്തന്നു തുറന്നു തുറന്നു വിശ്വ-
 കൂട്ടിൽ തെക്കുകൊടുത്തി - ഒരു വാക്കുതന്നെ വികലം
 കുട്ടൻ്റെ അറിയിച്ചു :-

- " കുട്ടേട്ടാ - ജീവിതത്തിന് പല നിറങ്ങളുണ്ട്.
 നിറങ്ങളെ സ്വീകരിക്കണം ; തിരസ്കരിക്കരുത്.
 നിറത്തിലൂടെ നാം ജീവിക്കുന്നു
 സ്നേഹിക്കാൻ പഠിക്കണം. മരിക്കാൻ
 മടങ്ങിവരണം - അങ്ങനെ വേണം മരിക്കാൻ. "

അപ്പോൾ പുസ്തകം - ജീവിതത്തിന്റെ പാഠപുസ്തകം
 പുസ്തകം വിതരണം :- " എന്റെ കുട്ടാ -

വിന്യസനം നേടിക്കൊണ്ടു. നിന്ദനം
 ഒരു മനസ്സുണ്ട്. അതു കാരണം.
 നാളെ ഒരുതരം ഉപദേശം 'അപവിതാ'
 പെട്ടെന്ന്..... "

"ഉം."

കുട്ടൻ തിരിഞ്ഞു. പെട്ടെന്ന് നിന്നു: "അതേ -
 അടുത്ത ഡിസംബറിൽ ഞാൻ വരുത്തും - "

"അപ്പക്കിട്ടി!" - ചിരിച്ചുപോയി.

കുട്ടൻ നന്നത്ത നിന്നും കൂടി - തലയൊന്നിടത്ത് - നടന്നു
 പോയി, വൃദ്ധൻ വിഷം കനത്ത ഭാരം നെഞ്ചിൽ
 അനുഭവപ്പെട്ടു. പക്ഷെ, കരച്ചിൽ... അടുത്ത ഡിസംബറിൽ
 അവൻ വിഷം വരുമല്ലോ.

- ആ നിമിഷത്തിൽ ദുരുന്നെ കണ്ണൊപ്പാതി കണ്ണിൽ തടഞ്ഞു.
 കണ്ണു നെഞ്ചിലേക്കിടത്ത് അപ്പച്ചൻ - കൂനിഞ്ഞു - അതേയടുത്തു
 കവർ പൊട്ടിച്ചു. ഒരു വെളിച്ചം കടലാസ്.

- "ഔർത്തനാസ്, പോർട്ടലാസ്" -

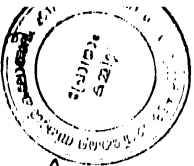
മകൻ. കൂത്തമകൻ വൃദ്ധന്റെ നെഞ്ചിടിച്ച് കൂടി.

കണ്ണു തുറന്നു. നീലമുഴിയുടെ കോറലുകൾ. പരമത്തെ
 കണ്ടുപിടിച്ചു.

"ഡിപ്പർ പാർട്ടർ,

ഞാണുൾ അന്നോട്ടു വരികയാണു്. അന്നുൾ പെട്ടെന്ന്

ശ്രീമതി എസ്. രാമൻ. എട്ടുപേരുമുണ്ട്. കൂടാതെ
മിമി (പ്രൈം) വില്പനയ്ക്ക് അംഗീകാരം
നൽകിയിട്ടുള്ളതായി അറിയാം.

എന്നാൽ വെച്ചാൽ - വീട് ഒരു മാറ്റി പണിയുകയാണ്.
അതായത്, പാദീനെ 'തലക്കേറിക്കിട്ടെ' പ്രാർത്ഥനാലയ
ത്തിലേക്ക് ഒരു മാറ്റി - ഒരു അനുജ്ഞ ഉട്
പണിക്കാം.

കുടുംബം - മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ - ഇനി ഒരു തറവാട്
വേണം. അപ്പോൾ ശരി - എല്ലാം പാർക്ക് ചെയ്തു ഇരുന്നോണം.
ഉടൻ തന്നെ വരുന്നു. (കൃത്യം വടിയും എടുക്കുക.)
ശബ്ദം. ശബ്ദം അനന്തം.

”

- പുറത്തു മണലുകൊണ്ടു ഒരു കൽ വിറച്ചത് - എന്താ
തന്നെ നീക്കിയിട്ട്, കടലാസിന്റെ അരികിൽ നിന്നും
വിറക്കേറി - ഉപേക്ഷിച്ച് രൂപ്കീഴ് വിരലുകളിലേക്കു
പടർന്നിരിക്കുന്നു.

ഉദ്ദേശിക്കാതെ ഒരു വരിയും - ഒരു അക്ഷരങ്ങളും -
കണ്ണിൽ നന്നാണുപോകാതെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുകയാണ്.....

അന്ത്യ ഭൂമിദേവീ - ഉദ്ദേശിക്കാതെ ഇട പടിക്കാല
അപമാന നിമിഷങ്ങളാണല്ലോ - അടുത്ത ഡിസംബറിൽ
കുടൽ വരുമ്പോൾ.....

- അപ്പോഴായി - മാപ്പ്!